

disse faa Procents Tillæg, her er foreslaaet. Med al Anerkendelse af de Grunde, der tale imod at røre selve Rammerne, skønner jeg derfor ikke rettere, end at man, naar man bliver indenfor Rammerne, nok kunde gaa med til at forhøje disse Procenter. Det mener imidlertid hverken den højtærede Minister eller Flertallet, og jeg er derfor ikke i Tvivl om, at man neppe vil faa det vedtaget. Jeg skal ikke desto mindre anbefale mine Meningsfæller at stemme for denne Forhøjelse. Derved vil man i hvert Fald faa Lejlighed til at fremhæve, at disse Folk, der ligge indenfor Rammen, altsaa have under 1,500 Kr., i høj Grad trænge til Forbedring.

Zahle: Jeg kan med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1 i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte af den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted). Ligesom han mener jeg, at det i enhver Henseende vil være forsvarligt at ændre den Procent, der skal gives til de lavest lønnede Funktionærer og Embedsmænd, der have under 1,500 Kr. i Løn saaledes, at de 12 pCt. forhøjes til 16 pCt. og de 6 pCt. til 10 pCt. Den finansielle Rækkevidde heraf er ikke uoverskuelig og kan ikke være betænkelig for Statskassen, og saaledes som Prisen paa alt stiger, er Forslaget naturligt og velbegrunnet.

Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslag Nr. 6, hvor 5 Medlemmer have foreslaaet en Ændring i den Bestemmelse i Lovforslaget, som gaar ud paa, at Tvistigheder angaaende Afgørelse vedrørende denne Lov ikke skulde kunne gøres til Genstand for Rettergang. Vi mene, at det rigtige er, at Stridspunkter angaaende denne Lovs Indhold og Bestemmelser først afgøres af Finansministeren, men at dette ikke skal berøve de paagældende deres almindelige Borgerret til at henvende sig til Domstolene. Jeg tror ikke, der vil kunne opstaa ret mange Retstvistigheder af disse Spørgsmaal og ser derfor ingen Betænkelighed ved, at de kunde afgøres af Domstolene. Derimod mener jeg, det er principielt urigtigt at unddrage Retsspørgsmaal mellem Statsmagten og Borgerne fra Afgørelse ved Domstolene. Man bør holde skarpt adskilt de forskellige Statsfunktioner og bør ikke lade den administrative Afgørelse træde frem og gøre sig gældende der, hvor man efter retlige og rigtige Synspunkter bør lade en Domstol være det af-

gørende. Jeg anbefaler derfor paa det varmeste Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 9.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg kan ikke tiltræde de stillede Ændringsforslag. Dette Ting har nu ved adskillige Afstemninger hævdet det Standpunkt, at Lønningsforholdene skulle ordnes ved endelige Lønningslove, og jeg vil ønske, at Tinget vil fastholde dette Standpunkt. Den nu behandlede Lov var oprindeligt en Nødløvslov, som blev given paa et Tidspunkt, da det var umuligt at enes om omfattende Lønningslove for de store Etater, som den navnlig tog Sigte paa. Jeg tror, jeg tør sige, at i samme Øjeblik, man begyndte paa at skulle praktisere denne Lov, viste det sig, at den var i administrativ Henseende en Urimelighed, ja, jeg kan næsten sige, en Uhyrlighed. Det paalægges Finansministeriet at sørge for denne Lovs Gennemførelse, for Afgørelsen af alle de mange tvivlsomme Spørgsmaal, som efter denne Lov komme frem i Hundredtal, og for hvis Afgørelse der i Virkeligheden ikke kan opstilles almengyldige Regler.

Det viste sig meget hurtigt umuligt for Finansministeriet at gennemføre et virkeligt Tilsyn helt ned igennem alle Organerne for de underordnede administrative Myndigheder ved Gennemførelsen af denne Lov, og Følgen deraf har været, at saalænge den har eksisteret, har der været evindelige Klager over Urimeligheder og Anomalier ved dens Gennemførelse, over Uoverensstemmelser snart hist og snart her, over, at der har været Folk, som efter almindelig arbejdsmoralsk Maalestok burde have Lønningstillæg, der ikke fik det, og over, at andre, der fik det, efter en almindelig arbejdsmoralsk Maalestok ikke burde have faaet det. Disse Klager have lydt evindeligt, og med nogen Ret. Det er umuligt overfor de summariske Udtryk i Loven at gennemføre en virkelig Ensartethed i Udførelsen. Derfor har denne Lov i Virkeligheden været en Lov, som mere egnede sig til at vække og vedligeholde Utilfredshed end til at skabe virkelig Tilfredshed.

Naar Regeringen har holdt ud med denne Lov fra Aar til Aar, er det, fordi Loven fra Aar til Aar er bleven mindre omfattende, fordi Regeringen vidste, at naar den med Energi fremmede Lønningslovene — og det tør jeg sige, Regeringen har gjort siden 1903 —, vilde den Dag komme, da denne Lov var død af sig selv, eller da der i alt Fald kun var en meget